

mie ca calul, puțin dificil la hrană, rustic și tare; resistând la osteneți, urcând lesne pocelele întorse și repeși și fiind cu totul blânzi. *Cum trebuie să se dispue grajdurile cailor?*

Se aședă în un loc uscat, ridicat și expus sórelui; grajdurile trebuie să fie bine pardosite, aerisite prin numeroase și mari deschisături; caii se așesă între stanóge sau în despărțituri, legați de esle.

CAUSELE EMIGRĂREI ȚĂRANILOR.

Gazeta Sătenului a arătat, la timp, cauzele emigrării sătenilor din România și mijlocele de îndreptare. În această privință iată ce crede d-l N. Kirilof:

„In timpul de față, criza sub toate denumirile ei se întinde în toate părțile. Acesta e adevărat. Dar în condițiuni cu totul altele se prezintă criza financiară și comercială la noi. Pe când în apusul Europei, capitalele disponibile sunt în abundență și capitalistul suferă fiindcă n'are cum să le întrebuințeze, în cât scontul particular a ajuns acolo la $1\frac{1}{2}\%$, la noi din contra, se simte lipsă de capitale între clasele agricole, industriale și comerciale. Scontul particular aici e de 13—18% în vremuri normale; iar de scontul oficial nu mai vorbim fiindcă de dânsul nu poate beneficia de cât o foarte restrânsă clasă de privilegiați. Iată dar prima diferență între criza de la noi și cea din străinătate. Să trecem la a doua. În Belgia, Franța, Germania sau Anglia, lucrătorii fiind în număr considerabil și lucrul în câtime inferioară, se ajunge la un moment dat la un prisos de brațe cari nu și găsesc utilizare. De aci pauperismul, de aci grevele, de aci emigrările. La noi iarăși întâlnim o situațiune contrarie. La țară e lipsă de brațe, în ateliere lipsă de brațe și în serviciul particularilor altă lipsă. Acest gol se acoperă cu străini sosiți din toate unghiurile lumii, dar mai cu seamă din Ungaria. Consecința naturală a acestei stări, adică a puțin numeroasei populațiuni indigene, ar fi ca brațele române, să fie tot d'a-una

întrebuințate, ca la țară și la oraș să nu se găsească ómeni murind de fómie sau cerșind, și ziua de lucru să fie bine plătită. Așa ar trebui să fie, dar din nefericire lucrurile nu se prezintă ast-fel. Sătenii, în mare număr, părăsesc căminul strămoșesc și emigréză. Statul vine aproape în fie-care an cu porumb în ajutorul celor în lipsă de hrană. Sate aproape întregi trec prin asemenea mizerii. Se pare un paradox rezultatul acesta pentru unii. Cu toate acestea e lesne de înțeles. Lucrătorul străin primește la noi o plată mai bună, fie-că are aptitudini la lucru mai dezvoltate, având școlă în țara lui, fie că are mai multă forță, fiind mai bine nutrit. Al doilea, el nu e supus aici la toate angaralele pe care le îndură lucrătorul român. De și dânsul trece frontiera și se hrănește aici, n'are să plătescă nici căi de comunicație, nici să facă țiile de prestație sau de pază sau poveri, sau ori și ce alt. Intr'un cuvânt lucrătorul străin e mai favorizat la noi decât cel localnic. De aci sărăcia acestuia, de aci slăbiciunea lui și lipsa de brațe.“

Compiler.

MONACHII ȘI MONACHILE

Declarăm de la început că nu suntem contra monachismului, și acesta cu atât mai mult cu cât schiturile se găsese instalate în monastiri, care la noi Românii au tradițiuni foarte frumoase; de óre-ce în timpurile de grea cumpenă ele au fost pentru noi ceea ce sunt farurile pentru marinari, au servit și ca asiluri și ca școle, și au dat bisericii bărbații cei mai eminenți, precum Marele Vasilie, Grigorie Theologul, Ión Crisostom și alții;

Recunóscem că există o perversitate în natura omului, o desarmonie între corpul și sufletul lui, o luptă, pe care Apostolul Pavel o exprimă prin cuvintele: „nu fac binele pe care 'l iubesc, ci réul pe care 'l detest“; iar